

Jeg tror, at et af de indlæg i dag, der undrede mig mest, nok var fru Margrethe Vestagers indlæg om sine tanker om Klimakommissionen. For selvfølgelig skal vi da som politikere tage ansvar for, hvornår og hvordan vi vil udmønte den vision, vi alle sammen er enige om, nemlig at gøre Danmark uafhængigt af fossile brændsler, uafhængigt af olie, kul og gas. Men det plejer da også at være god radikal skik at basere sig på viden, på sammenhængende viden, på et helhedsorienteret syn, på beregninger, på, at man skal vide, hvad det er, man træffer beslutninger om. Så siger fru Margrethe Vestager: Jo, men der er så mange bud derude. Det er rigtigt nok. Der er den ene organisations bud og den anden organisations bud, og nogle af dem bliver pillet fra hinanden, inden der er gået en uge; det har vi set ret mange eksempler på.

Nu har vi altså sat nogle mennesker i en Klimakommission, der har en meget, meget nøje bestyknings, så den har alverdens sagkundskab samlet, og de kan i øvrigt trække på al den øvrige viden, der er derude, for at have et fagligt, sagligt solidt fundament for at træffe en af de sådan virkelig store beslutninger i Danmark i disse år. Og må jeg minde om – og det er derfor, fru Margrethe Vestagers indlæg undrede mig sådan – at det faktisk var en radikal idé tilbage fra november 2007, at man skulle have sådan en klimakommission. Så følger regeringen den udmærkede idé, realiserer den, sætter den i gang, giver kommissionen tid til at løse opgaven, og så er det da egentlig lidt fjollet, at vi nu pludselig skal have sådan en diskussion om et mål og en vision, som vi egentlig er enige om. For fru Mette Gjerskov har ikke ret i, at det er en vision, der samler oppositionen. Den samler hele Folketinget; alle er enige om visionen.

Det, vi altså bare taler om, er: Er det så så afgørende, om den nu bliver vedtaget et halvt eller et helt år før eller siden, når vi samtidig ved, at visionen i hvert fald ikke kan realiseres på den meget korte bane og der i øvrigt allerede tages tiltag stort set hver eneste dag for at komme i nærheden af den vision? Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor alle ikke siger: Hvor er det da godt, at der sidder nogle af Danmarks mest sagkyndige hoveder og giver os et optimalt beslutningsgrundlag.

Kl. 14:56

Så var hr. Per Clausen i sit polemiske hjørne, og det er helt o.k. Men selv en polemiker må jo altså skulle forholde sig til facts. Og det er usandt at påstå, at udbygningen af vedvarende

energi er gået i stå under denne regering. Det kan tilbagevises med kolde tal: Da regeringen kom til i 2001, var der 11 pct. vedvarende energi i Danmark; i dag er vi på vej mod de 18 pct.; og ifølge energistatistikken vil vi i 2011, altså om 2 år, runde de 21 pct. Det er faktum.

Det er faktum, at det tog godt 20 år – fra 1980 til 2001 – at udbygge med 8 pct., mens vi nu udbygger med yderligere 8 pct. på under den halve tid. Det er faktum, og det kan der være grund til at gentage, for somme tider kan folk jo godt blive lidt forvirrede derude – sker der da slet ikke noget? Jo, det gør der, det sker bare ikke *kun* på vindkraftområdet. Det sker også på vindkraftområdet med tre nye havvindmølleparker, der bliver sat i drift inden for en 3-års-periode, men det sker også med biomasse, og det sker med andre ting – nu senest også med vores initiativ omkring biogas.

Så spurgte hr. Villum Christensen, om jeg kunne bekræfte, at Klimakommissionen arbejder med scenarier, der inkluderer atomkraft. Det kan jeg ikke bekræfte, for jeg ved ikke, hvad de sidder og arbejder med – de har fuldstændig frie hænder. Men derved kan jeg jo også fortælle hr. Villum Christensen, at der ikke er lagt nogen begrænsning ned i kommissoriet. Klimakommissionen skal komme med deres bud på, hvad der skal til, for at Danmark bliver fri for olie, kul og gas, og det har de fuldstændig frie hænder til. De må komme med deres bud efter forogtbeholdende.

Nu har statsministeren været grundigt inde på fru Mette Gjerskovs tale, hvor hun jo fik sagt, at EU's minimumskrav altså åbenbart er Danmarks maksimumskrav. Det lyder smart, og det er også for smart. Statsministeren har været inde på det her elementære faktum, at energi- og klimapolitikken i det 21. århundrede altså er international. Den er europæisk, og den er global. Det er ikke længere en national politik.

Men selv hvis man så anlægger den nationale vinkel, som fru Mette Gjerskov gør, må man jo bare sige – som hr. Lars Christian Lilleholt også sagde det – at Danmark er i front i EU. Det er vi, for vi ligger i toppen både med hensyn til den procentvise udbygning af den vedvarende energi, også selv om vi er et af de lande, der allerede har gjort mest, og med hensyn til reduktioner uden for kvote. Vi er simpelt hen mig bekendt det eneste land, der ligger øverst begge steder, samtidig med at vi også var det land, der sammen med Tyskland tog den højeste reduktionsprocent i Kyotoaftalen. Så vi har mildest talt